

Tractatvs De Pensionibvs Ecclesiasticis

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1671

Cap. XXVIII. Literæ translationis pensionis habent paratam executionem si fuerint iustificatæ, aut etiam in certis casibus non nisi ex seipsis iustificatæ. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

Tract. de Pension. Ecclesiast. Cap. XXVIII. 73

C A P V T XXVIII.

A R G V M E N T V M.

LITERÆ Translationis pensionis habent paratam executionem, si fuerint iustificatæ, aut etiam certis in casibus non iustificatæ, nisi ex seipsis. Differentia tamen est inter viam executiuam, & mandatum de manutenendo. Translatio fieri potest per Breue Apostolicum, cuius parata executio diuersa est ab ea quæ sit in vim obligationis Cameralis, vel per instrumentum publicum in vim facultatis à Papa concessæ, aut etiam per viam ultimæ voluntatis: sed ut Executor sit certus de sua iurisdictione, debent coram eo produci literæ originales, vel sumptum Registri legitimè factum. In Gallia verò, quomodo hac in re procedatur? Si tamen transferendi facultas sit notoria, non est necessaria hæc productio. De Militibus Sancti Petri, Conclauistis, & aliis, qui habent priuilegium transferendi pensiones: & utrùm facultas retinendi, vel transferendi, limitata ad summam, sit in totum nulla, ratione excessus.

S V M M A R I V M.

- 1 Literæ Translationis pensionis habent paratam executionem: & num. 11. in fine.
- 2 In casu translationis rescribitur cum clausula, sine retardatione.
- 3 Hoc intellige, dummodò literæ Translationis sint iustificatæ, vel non indigeant iustificatione.
- 4 Literæ Translationis Motu proprio concessæ, non indigent iustificatione.
- 5 Transferentis longissima possessio inuat Translatarium, ut non teneatur iustificare.
- 6 Quæ sit differentia inter viam executiuam, & mandatum de manutenendo, dum agitur de pensionis Translatario.
- 7 Quod dictum est de iustificatione literarum, multo magis locum habet quando Gratia translationis est condicionalis.
- 8 Et longissima transferentis possessio excuset Translatarium à iustificatione, non sufficiunt 20. anni, sed debet possessio illius esse saltem 30. annorum.
- 9 Translatio facta per Breue Apostolicum, non requirit consensum Titularis.
- 10 Quæ sit differentia inter executionem literarum Apostolicarum, & obligationis Cameralis.
- 11 Literæ Cardinalis Nepotis habentis superintendentiam generalem, impediunt executionem Breuium super Translatione pensionis concessorum.
- 12 Translatio pensionis fieri potest per instrumentum publicum præcedente Summi Pontificis facultate.
- 13 Translatio aliquando fit per viam ultimæ voluntatis.
- 14 Ex quibus verbis concessa censeatur facultas in ultima voluntate transferendi.
- 15 Dilectio, successores, refertur etiam ad succedentes ex ultima voluntate.
- 16 Translatio in ultima voluntate facta non subiacet Regula de viginti diebus.
- 17 Reservatio pensionis, translatio, & facultas transferendi, simul iunguntur ad producendam viam executiuam.
- 18 Facultas transferendi aduersus quosunque successores, comprehendit etiam priuilegiatos.
- 19 Translatio fieri potest de consensu Partium, ex gratia Summi Pontificis.
- 20 Translatarius debet coram executore producere literas originales. Quid si probetur per testes, Notarium omisisse illam exhibitionem quæ verè facta fuerat, vide num. sequenti.

Sanleger. de Pensionib.

- 21 Sufficit tamen productio sumpti ex Registro, quod quomodo fidem faciat, exponitur.
- 22 In Gallia quomodo iustificari debeat simplex Signatura supplicationis.
- 23 Utrum sufficiat quod tenor translationis inseratur in processu fulminato, vel Sumptum in forma Vidimus.
- 24 Index satis dicitur certus de sua iurisdictione per insertionem literarum Translationis in processu fulminato.
- 25 Immo sufficit ad hoc ut executor ritè procedat, quod literæ translationis inserantur in fine instrumenti, dummodò Notarij adsit subscriptio.
- 26 Simplicis signaturæ productio coram Executore translationis pensionis sufficit, quando in ea adest clausula, quod sola Signatura sufficiat.
- 27 Parte opponente, literæ originales Translationis pensionis producenda sunt coram Iudice executore.
- 28 Copiam copie, vel Transumptum transumpti Literarum coram Executore translationis pensionis producere non sufficit.
- 29 Quando facultas transferendi est notoria, & dum agitur de Conclauistis, produci non debet.
- 30 Cessante priuilegio executiones Literarum translationis pensionis non committuntur aliis quàm personis in Dignitate Ecclesiastica constitutis.
- 31 Militibus Sancti Petri possunt transferre pensiones coram Notario & testibus ex priuilegio.
- 32 Transferens pensionem coram Executore, non censetur recedere à priuilegio quod habet transferendi apud Notarium.
- 33 De Priuilegio transferendi pensiones concessio Militibus Sancti Petri, S. Pauli, Lauretanis, & Pii: & usque ad quam summam transferre possint.
- 34 Translatio semel facta vigore priuilegy, non potest reiterari.
- 35 Translatio limitata ad certam summam, si ultra illam facta fuerit, non annullatur in totum, sed in excessu tantum.
- 36 Facultas retinendi pensiones extenditur ad obtentas post illius concessionem, & potest se comparari cum alia facultate retinendi postea obtenta.
- 37 In facultate verò transferendi, videndum est utrum illa concessa fuerit intuitu personæ, vel intuitu Officij.
- 38 Concessio facultatis transferendi dicitur facta intuitu personæ, quamvis de officio incidenter mentio facta fuerit.

G

39 Con

74 Petri Francisc. de Tonduti Sanlegerij

- 39 Concessio intuitu Officij facta, finito Officio expirat.
 40 Si Officium fuerit acquisitum pretio vel suffragio; finito Officio, omnia privilegia Officij extinguuntur cum ipso Officio, nec remanent aliqua illius reliquia.
 41 Virum facultas transferendi pensiones comprehendat impositas post facultatem, inspicienda sunt verba concessionis: quod ibi copiosius explicatur.
 42 Facultas transferendi pensionem non suffragatur illi, qui solam pecuniam dedit pro emendo Officio.

- N**OTANDUM est, literas translationis pensionis habere paratam executionem eodem modo quo competeat transferenti via executiva; Cavalier. *decis.* 148. num. 1. Vestr. in *praxi*, lib. 4. cap. ult. num. 3. † adeo ut non soleat rescribi translatario nisi cum clausula, non retardata executione: Rota coram Millino apud Garl. de *Benefic.* part. 1. cap. 5. num. 470.
 Adeo ut si causa fuerit commissa, sine retardatione solutionis arbitrio Iudicis, non debeat propterea retardari executio petita pro consecutione pensionis, sub pretextu nullitatis, quando literae Translationis sunt iustificatae, vel non indigent iustificatione: Martta de *claus.* part. 1. cap. 13. num. 13. Rota coram Durano *decis.* 61. n. 7. † Non indigent autem literae iustificatione, si translatio facta fuerit per Summum Pontificem Motu proprio; Seraphin. *decis.* 1484. num. 10. & 1498. in *principio*: † aut etiam si transferens fuerit in longissima possessione exigendi pensionem; hæc enim possessio iuvatur translatarium, ut non teneatur gratiam suam iustificare: Rota in *Brixienfi pensionis* 23. Martij 1594. in *fine*, apud Marchelan. tom. 1. fol. 654. † ubi bene distinguit inter executionem literarum, pro quarum iustificatione sufficit allegare longissimam transferentis possessionem: & aliud esse dicere, dum agitur de mandato de manutenendo; quia cum possessio vnius non sit possessio alterius, non potest dari translatario mandatum de manutenendo, ex sola possessione transferentis. Et supradicta procedunt, maxime quando litterae reservationis pensionis essent conditionales, veluti cum clausula, dummodo pensio medietatem fructuum non excedat: hoc enim casu tenentur translatarii gratiam transferentis iustificare, nisi transferens esset in longissima 30. annorum possessione exigendi: Rota in *Mediolanensi translatione*, pens. 16. Ianuarij 1606. coram Litta, apud Marchel. part. 1. fol. 629. † Sed ad hunc effectum, ut translatarius non teneatur ad iustificationem, non sufficit possessio 20. annorum, sed ad minus debet probari quod transferens exegerit per 30. annos: ut *decisum* testatur Gregor. *decis.* 57. num. 5. & *decis.* 505. part. 1. recent.
 Notandum est etiam, translationem pensionis variis modis fieri posse; primo per Breve Apostolicum, in quo non requiritur consensus Titularis, ex traditis per Rotam in *Lucana pensionis* coram Orano 17. Februarij 1592. inserta apud Zacch. de *obligat. Camer.* *decis.* 138. post Caccialup. de *pens. quest.* 5. sed sufficit quod executio petatur contra eum, qui fructus beneficii percepit, quamvis non fuerit nominatus in instrumento; in quo est differentia inter executionem quæ fit vigore obligationis Cameralis, & eam quæ fit vigore literarum Apostolicarum: † illa enim datur propter obligationem & confessionem debitoris, & non competit contra non nominatum in instrumento, ut per Zacch. de *obligat. Camer. ad Galles.* *quest.* 5. num. 18. hæc vero non fundatur in confessione vel obligatione Titularis

illiusve consensu quando executio fit vigore Brevis, sed in honorem Literarum Apostolicarum, quæ paratam habent executionem ob illarum auctoritatem; Mohed. *decis.* 17. *ut lite pendet.* alias *decis.* 331. † ubi Additio dicit hanc auctoritatem Brevis & Literarum huiusmodi cessare, quando adfuit in contrarium; Literæ missivæ Cardinalis Neptis habentis superintendenciam generalem; iuxta *decis.* Cæsar. de Grass. 112. num. 2. & 10. Et quod hæc sit ratio concedendi executionem Literis Apostolicis propter illarum auctoritatem & reverentiam, probat Gloss. in *cap. si Capitulo*, in *verbo*, exequatur, & sequenti, de *concess. prebend.* Rota *decis.* 506. num. 1. part. 1. recent. & alibi passim.

Et generaliter quod eadem via executiva competeat Translatario quæ competeat transferenti, *decisum* fuit apud Zacchiam de *obligat. Camer. dicta decis.* 138. & in eodem tract. *quest.* 5. num. 13.

Secundo modo Translatio fieri potest non quidem per Breve, seu Literas Apostolicas, sed per instrumentum Translationis factum præcedente facultate transferendi concessa per Summum Pontificem: & similiter hoc secundo casu Translatarius potest cogere Titularem eadem via executiva; quia non separatim, sed coniunctim considerari debent Literæ reservationis pensionis, & facultas transferendi, ipsamque Translationis instrumentum: ideo eodem modo concedenda est executio in hoc secundo casu, quo in primo, cum illa originem ducat ab ipsa reservatione, quæ viam producit executivam subsequente facultate transferendi, & translatione; ut *decisum* fuit in Rota apud Duran. *dicta decis.* 60. num. 18. & 19.

Idem dicendum est si translatio fiat per viam ultimæ voluntatis, quando ad id concessa fuit facultas à Summo Pontifice, veluti si iuxta conventionem Partium per Bullas desuper expeditas fuisset concordatum, cum consensu illorum, qui pensiones solvere tenebantur, quod tales pensiones transferri possent per Pensionarium in quascunque personas; & quod transirent ad successores ipsius, qui successores possent tales pensiones percipere modo & forma, quibus poterat ipse transferens. † Quæ verba comprehendunt non solum successorem translatarium per actum inter vivos, sed etiam nominandum per ultimam voluntatem, tum attempta locutione generali, tum † quia successoris appellatione continetur etiam ille qui succedit per dispositionem ultimæ voluntatis, ut in istis terminis concludit Paris. *consil.* 46. lib. 4. & Flamin. Paris. de *resignat. lib.* 6. tit. 4. sum. 35. † Unde certum est, non esse locum Regulæ de *infirmis resignantibus*, quando habens facultatem transfert pensionem in infirmitate constitutus, licet intra 20. dies decesserit; quia Regula illa loquens de Beneficiis, non debet extendi ad pensiones: Gambar. de *Legato*, tit. de *pensionib.* num. 635. Gomel. de *infirm. resignant.* *quest.* 16. fol. 86. Et isto casu militat eadem ratio, † ut successor iste possit agere via executiva, per rationem supradictam, quod eodem modo consideranda sint Reservatio pensionis, Translatio, & Facultas transferendi, tanquam tria simul unita & coniuncta; ex Duran. *dicta decis.* 60. num. 18. & 19. & *decis.* 67. num. 6.

Immo si Papa concesserit facultatem transferendi pensionem adversus quoscunque successores, comprehenduntur etiam successores quantumvis privilegiati, ex notatis per Crauet. *consil.* 294. per totum, Duran. *decis.* 67. num. 20. † Potest etiam pensio transferri de consensu Partium ex gratia Summi

Tract. de Pension. Ecclesiast. Cap. XXVIII. 75

Summi Pontificis, Viuian. de iur. patronat. lib. 13. cap. 9. num. 5. 2.

- 20 Notandum est tertio, quod sicut dum Pensionarius agit pro consequenda solutione pensionis contra Titularem, debent coram Executore produci littere originales pensionis, siue illa gratiose, siue executorie concessa fuerit, nec non processus fulminatus, quamuis sufficiat solum processus fulminatus producere, in quo littere ipsae reservationis pensionis sint insertae, donec Pars opponat aliquid in contrarium, vt apud Garf. de benef. part. 1. cap. 5. num. 532. † Licet sufficiat Sumptum Literarum Apostolicarum ex Registro, quod fidem facit, si sumptum fuerit ex Registro Bullarum, non autem ex Registro Supplicationum, Rota decis. 10. de fide instrumenti. in antiquis, & decis. 28. num. 1. de probat. Sed tamen vtrique Registro fidem adhiberi ex stylo Curiae Romanae testatur Bellencin. in tractat. de charis. subsidio, quest. 113. dummodò tamen manus Officialis, & sigilla recognoscantur, vt ibi dicit in si. e. illius questionis. Immo si exhibitio Literarum verè facta fuisset Executori, & Notarius omisisset illam exhibitionem scribere, sufficeret illam omissionem probari per testes; Canaler. decis. 634. num. 3. in fine.
- 22 In Gallia verò, vbi expeditiones beneficiorum non Consistorialium sunt sub simplici Signatura, non sufficit producere extractum Supplicationis sumptum ex officio Grassarij, sed vel ipsum originale Rescriptum producendum est, vel sumptum ex Registris Curiae Romanae; vt notat Bouchel in summa benef. in verbo, Signatura, column. 2. versio. la verification d'une signature: & nos diximus quest. benef. 138. num. 12. tom. 2.
- 23 Eodem modo quando agitur de translatione pensionis, quia translatio non valet nisi Litterae facultatis fuerint exhibitae coram Iudice, seu Executore, aut processus fulminatus in quo Litterae sint insertae, seu Sumptum in forma, Vidimus, dummodò postea constet de originalibus, quando Pars opponit: vt decisum testatur Achill. de Grass. decis. 53. & 419. & plures quos citat & sequitur Garf. de benef. part. 6. cap. 2. num. 11.
- 24 Quando enim in ipso Translationis instrumento reperitur ad longum registratus tenor facultatis translationis, hoc sufficit ad effectum, vt Executor de sua Iurisdictione sufficienter sit certus, & quòd secundum tenorem suae facultatis indicauerit; ex notatis per Franc. in cap. cum parati 19. column. penult. versio. eo enim ipso, num. 45. in fine, post Abbat. in cap. quoniam contra, num. 14. in fine, versio. & dic quod licet, de probat. cum aliis quos citat & sequitur Gratian. discept. forens. 897. num. 1. & seq. & cap. 551. n. 1.
- 25 & 2. † Et hoc locum habet, etiam si registratio facta fuerit in fine instrumenti translationis, post clausulam, Actum, &c. quia sufficit Notarij subscriptionem & fidem de rogatu fuisse factam post registrationem facultatis, quia tunc dicitur actus perfectus, & non prius, quando Notarius apponit signum & nomen, & facit fidem de rogatu; ita Gratian. discept. forens. dist. cap. 551. num. 4. † Sufficeret tamen productio simplicis Signaturae, quando adest clausula, quod sola Signatura sufficiat, vt in prouisionibus factis pro Palatinis, vel in beneficiis Galliae, vt iam dictum est, & colligitur ex traditis per Garf. d. num. 11. & docet Lotter. de re benef. lib. 1. quest. 40. num. 35. vbi fusè agit de hac materia.
- 27 Ratio autem praemissorum haec est, quia Index debet esse certus de sua Iurisdictione: non potest autem esse certus nisi productum fuerit ipsum Originale, nec sufficeret copia, seu transumptum authenticum,

post oppositionem de hoc factam per Partem, quamuis in dubio benigniorem partem pro validitate actus Index sequi debeat; & ita intelligi debet decis. 143. part. 2. recent. & aliae similes, vt dicit Rota decis. 265. à num. 4. part. 7. recent. † Certum autem est, etiam parte non opponente, non sufficere copiam copiae, vel transumptum transumpti, sed debere produci coram Iudice Executore ipsum Originale, vel exemplum authenticum, illudque Iudici praesentari, ad hoc vt certus dicatur de sua Iurisdictione, ita vt talis defectus non tollatur per assertionem Iudicis dicentis in principio citationis se fuisse electum Iudicem vigore vnius Bullae Apostolicae Urbani VIII. scriptae in pergameno, & signatae cum quodam plumbo pendente in filis sericis, rubei croceique coloris; quia ex his non infertur ad realem exhibitionem factam coram Executore, cum haec sint potius verba Notarij, quam Iudicis; vt dicitur per Rotam coram Pegna decis. 6. num. 4. part. 4. recent.

Si tamen facultas transferendi esset notoria in Curia, veluti si ageretur de Translatione facta per Conclauistas, quibus privilegium transferendi concessum, est notorium; tunc non esset opus productione huiusmodi facultatis transferendi coram Executore, sed sufficeret copia ipsius privilegij impressa; Gratian. discept. forens. cap. 551. num. 16. & 17.

Immo possunt Conclauistae petere executionem translationis coram Canonicis, etiam si non sint Ecclesiarum Cathedralium, quamuis aliàs cessante privilegio executiones huiusmodi fieri non possint coram aliis quam coram constitutis in Dignitate Ecclesiastica, veluti Canonicis Ecclesiarum Cathedralium, qui quoad hoc dicuntur in Dignitate Ecclesiastica constituti; iuxta text. in cap. statum, de rescript. in 6. Gratian. d. cap. 551. num. 18. † Idem dicendum est de Militibus Sancti Petri, qui vigore privilegiorum suorum habent facultatem transferendi pensiones coram Notario & testibus; illas enim transferre possunt, etiam non ostensis suis privilegiis; Paris. de resignat. lib. 6. quest. 4. n. 3. iuncto num. 41. Put. decis. 334. lib. 2. in correct. quia hoc casu Notarius adhibetur, non vt authoritatem interponat, sed dumtaxat ad probationem. † Et hoc ampliat habere locum, etiam si transferens elegerit viam executoris, quia non per hoc recessisse videtur à suo privilegio; vt ibi per eum. † Idemque privilegium Conclauistarum, & Militum Sancti Petri, concessum fuit Militibus Sancti Pauli, Lauretanis, & Militibus pijs; de quibus Paris. dicto lib. 6. quest. 4. num. 40. dummodò non excedant summas in eorum privilegiis contentas; videlicet Milites Sancti Petri, vsque ad summam centum & quinquaginta Ducatorum de Camera; Milites Sancti Pauli 200. Ducatorum; Milites Pij, 150. & Lauretani, 200. Conclauistae 100. Adeo vt non sit attendenda Decisio Rotae 2139. part. 3. diuers. lib. 3. in qua reiecta fuit Translatio pensionis vigore privilegiorum Militiae Sancti Petri; cum ex supradictis decisionibus contrarium verius esse appareat.

Verum etiam est, quod translatio semel facta per Conclauistas, vel similes personas, non potest reiterari, nec ad alium pensio transferri; vt fuit decisum in Rota decis. 485. num. 4. part. 4. recent. nisi tamen produceretur privilegium continens facultatem transferendi pensiones semel translatae, vt ibidem dicitur d. num. 4. maxime attenta constitutione Urbani VIII. de qua actum fuit superiori capite, num. ultimo. † Si tamen translatio facta fuerit per

Sanleger. de Pensionib.

76 Petri Francisc. de Tonduti Sanlegerij

alios Milites privilegiatos, aut alios habentes facultatem limitatam ad certam summam ultra summam concessam, sustinetur quoad summam permissam, & vitatur in excessu; quia cum agatur de summa diuina, vitale per inutile non vitatur: Mantica, *decis.* 153. num. 1. quidquid Rota dubitative dixerit *decis.* 733. num. 10. par. 2. recent, quia decisio Manticae fuit confirmata apud eundem *decis.* 273. & in recent, *decis.* 689. num. 2. quae est post Zacch. de obligat. Canner. *decis.* 138. num. 6. Et hanc resolutionem pluribus alatis decisionibus confirmat. Additio ultima ad Burat. *decis.* 12.

36 Sed circa praemissa dubitari potest, vtrum per dimissionem Officiorum, & illorum resignationem, licita sit pensionum translatio? Et respondetur quod etiam per venditionem Militiarum Equitum non expirat facultas retinendi pensiones, quae ante dimissionem obtentae fuerunt, vt apud Seraphin. *decis.* 758. num. 1. sicut nec facultas illa retinendi pensiones vigore privilegiorum alicuius Religionis Militaris, per concessionem alterius facultatis pro certa alia summa in vim Militiarum emptarum extinguitur, sed omnes facultates retinendi pensiones simul coarctantur, vt in eadem *decis.* num. 2.

37 Et haec vera sunt in privilegio retinendi pensiones: sed si agatur de privilegio seu facultate transferendi, considerandum est primo, vtrum facultas seu privilegium concessum fuerit intuitu personae, vel intuitu Dignitatis: si enim intuitu personae fuerit data facultas transferendi, durat etiam finito Officio; ad notata in c. quoniam Abbas, & ibi Panor. mitan. num. 4. versic. Item nota quod in Officio, de offic.

38 *Indic. Deleg.* † & dicitur facta concessio intuitu personae, & non intuitu Officij, quamvis expressio Officij facta fuerit minus principaliter, vt si Papa dixerit Tibi, qui etiam Miles Sancti Petri es: alias constiterit relationem principaliter factam fuisse ad personam: argum. l. qui habebat, ff. de reb. dub. l. si communis seruus, circa finem, ff. de stipulat. seruor. & tradunt omnes DD. in d. cap. quoniam Abbas, de offic. *Indic. Deleg.*

39 Si vero facultas transferendi facta fuerit intuitu Officij, nisi adsit speciale privilegium ad illam facultatem finito officio concedendam, finitur expirante Officio. Vnde cum Papa concessisset Scriptoribus Apostolicis, vt etiam essent Sedis Apostolicae Notarij, fuit iudicatum dimisso Officio Scriptoris cessasse quoque qualitatem Notarij Apostolici, quia constaret concessionem factam fuisse intuitu Offi-

cij, non personae, quia qualitas Notariatus in eadem oratione iuncta erat qualitati Scriptoris, ex Oldrad. *consil.* 8. Socin. seniore *consil.* 27. num. 13. & 18. vol. 4. Dec. *consil.* 92. column. ult. versic. quinto in proposito: & quando Princeps concedit aliquid intuitu alicuius qualitat, cessante qualitate, cessat concessio: Cuman. & alij in l. ex facto, ff. de vulgar. f. & privilegia concessa intuitu Officij, non durant finito Officio, maxime quando agitur de Officio acquisito mediante pecunia, pretio, aut suffragio aliquo: tunc enim dimisso Officio, cessat & Dignitas, & omnes illius reliquiae, ita vt non remaneant vestigia aliqua: *l. vniuersi*, & ibi Bart. Ioann. de Plat. & Rebuff. C. de legationib. lib. 1. o. Idem de Platea in l. eam legem, C. de excusat. muner. ante fin. Roland. *consil.* 66. num. 47. lib. 1.

Est tamen verum, quod licet supra dictum fuerit, 41 distinguendum esse inter concessionem factam intuitu personae, vel intuitu Officij; non tamen ex eo resoluitur alia difficultas, vtrum videlicet facultas transferendi omnes pensiones reseruatas, extendi possit ad postea reseruandas? Resolutio igitur est, attendenda esse verba concessionis: nam si dictum fuerit de reseruatis, & in posterum reseruandis, res caret dubio: si vero dictum fuerit de pensionibus cum verbis futurum tempus importantibus, veluti si dictum fuerit, de pensionibus tunc, & pro tempore reseruatis, quae clausula tempus futurum importat, ex Baldo in cap. cum inter, per illum textum, de re iudic. Rebuff. in Concord. tit. de Regia ad Prelat. nominatione, versic. pro tempore: Barbof. claus. 93. n. 2. aut si simpliciter dictum fuerit de translatione pensionum reseruatarum, nec adsint dictiones & clausulae, ex quibus possit colligi Summum Pontificem concedentem habuisse intentionem comprehendendi pensiones postea imponendas, tunc concessio ad eas solum pertinet, quae tempore concessae facultatis extabant, quia agitur de materia odiosa, in qua stricta fieri debet interpretatio: Gomef. *regul. de insir. quest.* 16. num. 2. versic. cum igitur.

Hoc tamen certum est, quod si quis emerit Officium de sua pecunia sub nomine alterius, ille qui pecuniam ministravit non potest vt facultate transferendi concessa nomine Officij: etiam si ipse sibi omnimodam Officij dispositionem reseruasset, quia illius persona non est in aliqua consideratione, sed solum persona illius qui Officium nomine suo emit, licet ex aliena pecunia: vt probat Lotter. de rebene. *lib. 1. quest.* 36. num. 88.

CAPVT XXIX.

ARGVMENTVM.

ACVLITAS transferendi pensionem debet exerceri per se, vel per procuratorem, sed mandatum expirat morte transferentis. Quid si supplicatio fuerit subscripta in vita transferentis. Vtrum per secundam translationem nullam, censeatur reuocatum primum mandatum antea legitime pro translatione factum: sed si principalis per plures annos pensionem exegerit, oritur ex eo coniectura reuocationis mandati. Nullitatis translationis plurimi casus proponuntur.

SVMMARIVM.

- 1 Facultas transferendi in vita, vel in morte, debet exerceri viuentis transferentis.
- 2 Mandatum ad transferendam pensionem expirat morte mandantis.

- 3 Intimatio non potest fieri post mortem, quia mandata morte expirant.
- 4 Regulariter translatio pensionis fieri potest ab habente facultatem, etiam per procuratorem.
- 5 Facultas transferendi pensionem relata ad personam, potest etiam per procuratorem exerceri.

6 Actus